Primož Vresnik

COVID

drama

ZAMRZNJENI V LETU 1975, IZGNANI IZ LETA 2020

Dramske osebe v gledališki igri

PRODUCENT FILMA

DIZAJNER FILMA, Edvard Subutsky

ELIZABETA, Edvardova punca

ŠOFER AVTOMOBILA, Anton Tasch

NATAKARICA HILDEGARDA, v bistroju, ob avtocesti

GERD HEINZ, uslužbenec penziona *Alpsko sonce*

TIMMY SCHULZ, direktor penziona *Alpsko sonce*

BOLNIČAR TIM, bolničar mestne bolnišnice v Bostonu

RALF STANISLAWSKI, novi dizajner filma, ko Edward zavrne ponudbo

Godi se v času koronavirusa in vzporedno je dogajanje postavljeno v čas leta 1975. Dizajner filma Edward dobi nenavadno nalogo, ki obeta boljši zaslužek. Njegova pot vodi iz Amerike v Evropo in s tem v nek drugi čas. Sodoben čas prinaša novo bolezen. Dizajner filma Edvard Subutsky se znajde na razpotju…

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Prvi prizor

Impovizirana pisarna na odru. Podolgovata miza, ki ločuje in ustvarja nasprotje med producentom in dizajnarjem filma Edvardom. Dolga miza je postavljena na odru vodoravno. V ozadju odra je postavljen velik pano, na katerem so filmski plakati visoke ameriške in angleške filmske produkcije. Ozračje med nastopajočama igralcama je zadržano, mestoma napeto, vseskozi pa pokroviteljsko s strani producenta, saj producent visokoproračunskega filma postavlja filmskega dizajnerja pred novo nalogo.

Na odru so miza, dva stola in polepljen pano s filmskimi plakati v zaodrju.

PRODUCENT FILMA: Vaš priimek težko izgovarjam. Jezik mi se zapleta. Ti slovanski priimki. Bi sedli, prosim !?!

DIZAJNER FILMA: Ja, seveda.

PRODUCENT FILMA: O dizajnu filma bi se pogovorila. O osnovni barvi posnetka.

DIZAJNER FILMA: Imate kakšno tehnično sugestijo ?

PRODUCENT FILMA: Z tehniko je vštric duh časa. Poznate nemško modno revijo Anito ?

DIZAJNER FILMA: Bi jo moral poznati ? Čakajte, na letališču v Frankfurtu sem jo enkrat zagledal, v zamreženem oknu trafike, če se spominjam.

PRODUCENT FILMA: Stari izvodi revije Anita imajo tisto grafiko, ki jo naš film potrebuje. Mislim na dizajn, na grafični odtenek, ki ga lahko z nekaj domišljije prenesemo na platno.

DIZAJNER FILMA: Ne razumem. Prišel sem po konkretne tehnične napotke za film, vam pa se zdi, da se osnovna barva, osnovni filter filma najde v grafiki starih revij. Revije Brigitte…

PRODUCENT FILMA: Gre za revijo Anita, res pa je, da je modna revija Brigitte tudi izhajala tedaj. Morali boste zadeti osnovni barvni odtenek filma, ki pripoveduje o modi sedemdesetih.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Torej gre za letnike revije sredi sedemdesetih let dvajsetega stoletja in za grafiko, ki je uvezena v teh revijah. Ga bom zadel ?

PRODUCENT FILMA: Kakor veste, računalniški programi nudijo širok nabor filtrov in ostalih možnosti. Vzpostavili smo stik z nemškim muzejem sodobnih medijev. Zanima nas klasični fotostavek. Vse tisto, kar so fotografi in tiskarji uporabljali, ko so ustvarjali modno revijo Anita.

DIZAJNER FILMA: In vse kar sodi v sedemdeseta.

PRODUCENT FILMA: V glavnem ste me razumeli.

DIZAJNER FILMA: Razumel ? Vaša želja je nenavadna in daleč stran od navadnih tehničnih napotkov za filmski dizajn.

PRODUCENT FILMA: Res, daleč stran od navadnih, drugorazrednih filmov, kakršne ste do sedaj obdelovali in podpisali z dizajnerskim podpisom. Seveda, daleč stran od *Angelov na motorju* ali *Macole bojevnikov na avtocesti.*

DIZAJNER FILMA: Tam je bil proračun skromen. O mojem delu pa ni bilo pripomb in tudi ne ne vem kakšnih razprav. Še vedeli niso, kaj pomeni grafični dizajner filma. Vedeli so, da to obstaja, kakor veš, da škatlico zdravil oblikuje oblikovalec.

PRODUCENT FILMA: V drug način dela vstopate. V drug svet ste vstopili. V svet visokih zahtev. Nekatere so kapriciozne, kakor pravite…

DIZAJNER FILMA: Preveč kapriciozne…

PRODUCENT FILMA: Gospod Sabatsky…

DIZAJNER FILMA: Gospod Subutsky…

PRODUCENT FILMA: Subutsky, sodelujete s podjetjem, z organizacijo, ki pozna poslovanje od petmestnega do sedemmestnega števila poslovanja, kar se tiče denarja. Če bi se radi vrnili k štirimestnemu poslovanju in naslovom *Opica in lev na nedeljskem kosilu v džungli,* samo povejte…

DIZAJNER FILMA: Filma s tem naslovom nisem delal. (ogorčen glas)

PRODUCENT FILMA: Delali ste filme, ki so podobni naslovu, ki sem ga izrekel.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Umetniške in trajne vrednosti res ne kaže iskati pri tem, kar sem počenjal, vendar blagajniški izkupiček teh filmov ni bil slab. Dobil sem tudi neko manjšo nagrado.

PRODUCENT FILMA: Prav imate, tako spregledano vaše delo le ni, zato se danes pogovarjava tukaj.

DIZAJNER FILMA: Seveda sem pripravljen sprejeti odtenke grafike tiste nemške revije za film…

PRODUCENT FILMA: Pri tem ne boste osamljeni, Pripravil sem vse potrebno za pot v Evropo. V južno Nemčijo. V Avstrijo.

DIZAJNER FILMA: Kaj ? Potoval bom. Kaj se ne bi dalo delati in vse urediti tukaj v Bostonu ?

PRODUCENT FILMA: Morali boste na pot.

DIZAJNER FILMA: A tako.

PRODUCENT FILMA: Vzpostavil sem prepotreben stik za razvoj filma. Srečali se boste z velikim poznavalcem zgodovine medijske grafike. Z gospodom Timmyem Schulzem. V idiličnem penzionu blizu Garmischa. Gospod vas bo voljan sprejeti, gospod Sabatsky…

DIZAJNER FILMA: Subutsky !

PRODUCENT FILMA: Gospod Subutsky, s ponedeljkom letite na Dunaj, potem pa vas bo na aerodromu čakal šofer, ki vas bo z avtomobilom potegnil do penziona, v bližini Garmisch Partenkirchena. Zavidam vam, da potujete, da boste šli tja…

DIZAJNER FILMA: Zavidate mi, saj bo šlo vendar za delovni obisk.

PRODUCENT FILMA: Ne bi si upal prestopiti praga takšne lepote, kakor je tisti družinski hotel. Nobenega staranja tam ne čutiš. Penzion, ustvarjen za ovitek alpske čokolade, če veste kaj mislim !?!

DIZAJNER FILMA: Saj gre za delovni obisk, mar ne !?!

PRODUCENT FILMA: Sam sem vajen stresa in velike storilnosti, Nespečih noči z mislimi na jutrišnji dan. Tam pa… Tam pa vlada mladostni zagon na podeželju. Vse je tako daleč od sunkov filmske industrije. Pač stara Evropa.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: V olajšanje mi bo, da sem tam že ustvarjal.

PRODUCENT FILMA: Vso srečo in srečno pot, gospod Sabatsky…

DIZAJNER FILMA: Subutsky !

Drugi prizor

V majhni kuhinji – štedilnik starejšega datuma, miza in dva stola. Oprema kuhinje kaže na skromnost in askezo dveh stanovalcev.

DIZAJNER FILMA: Tako daleč od sunkov filmske industrije, je dejal…

ELIZABETA: Letel boš v Evropo.

DIZAJNER FILMA: Prav nič me ne mika.

ELIZABETA: Mar ne bi ostal tukaj in sprejel delo pri B- filmih ?

DIZAJNER FILMA: Dobro veš, da se obeta dober zaslužek. Se bom pač spustil v to zame nerazumljivo pustolovščino, čeprav bi se vse to dalo urediti tukaj, v Bostonu.

ELIZABETA: Brez grafike revije Brigitte…

DIZAJNER FILMA: Brez grafike sedemdesetih. Ne gre za modno revijo Brigitte, ampak za revijo Anita, za katero sem prvič slišal. Si ti ?

ELIZABETA: Čakaj, Anita, Anita, ne prvič slišim za to revijo. Za Brigitte sem že slišala, za to pa ne.

DIZAJNER FILMA: Sprašujem se, zakaj ne mora biti vse v spranih panasonic barvah sedemdesetih. V posnetkih bi se dosegla manjša intenzivnost barv. Vse bi bilo izpito, obledelo in obrabljeno…

ELIZABETA: Kakor stara zofa.

DIZAJNER FILMA: In vse to bi se dalo urediti tukaj ali na daljavo.

ELIZABETA: Edvard, nič kaj nisi privržen novemu delodajalcu.

DIZAJNER FILMA: Raje imam filmsko kantino in menzo, kakor restavracijo na čip kartico, vendar jih trenutno potrebujem. Greš z menoj ?

ELIZABETA: Ne, opravi in se vrni, saj boš kmalu nazaj.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Producent filma je dejal, da je tisti penzion, v katerem se bom dobil z gospodom Timmyem, pregrešno lep. Daleč stran od vsakdanjega stresa in ostalih skrbi.

ELIZABETA: Se boš pač pomladil v njem, saj je že čas, da kaj postoriš zase.

DIZAJNER FILMA: In če se ne vrnem ?

ELIZABETA: Šališ se, saj nimaš slabih slutenj, zastran tega potovanja.

DIZAJNER FILMA: Kaj pa če bom tako prevzet nad lepoto pokrajine, da se ne bom vrnil v Ameriko.

ELIZABETA: Preveč stvaren si, da bi se pustil stvarem do konca zapeljati.

DIZAJNER FILMA: In če me tamkajšnja lepota ne spusti iz objema ?

ELIZABETA: Ni je lepote, ki bi tebe hipnotizirala do konca, tudi evropska te ne bo prevzela.

DIZAJNER FILMA: In če sem pridržan proti svoji volji ?

ELIZABETA: O čem govoriš, zaboga, Edvard ?

DIZAJNER FILMA: O tem, Elizabeta, da me boš morala priti iskati, poiskati, če se ne vrnem.

ELIZABETA: Ne skrbi, vse pride do domačega praga in tudi ti boš še prestopil čez domači prag.

Tretji prizor

Na odru je velik star avtomobil oziroma notranjost avtomobila z volanom, prednjim in zadnjim sedežem.

Prizor pričenja z zvočno sliko: z močnim treskom vrat avtomobila. Na starem sedežu avtomobila, v ozadju odra, sedi dizajner filma. Spredaj sedi šofer. Oba udeleženca v prometu sta v avtomobilu od samega začetka prizora.

ŠOFER: Ste imeli prijeten let, gospod ?

DIZAJNER FILMA: V Londonu smo morali pristati zaradi vremena.

ŠOFER: Kakšen se vam zdi London ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Ne vem, bilo je megleno, nič nisem videl. Ali se vam posreči videti skozi meglo in oceniti vzdušje velemesta ?

ŠOFER: Ste pa odrezavi, gospod. No, moja žena je že lep čas naročena na modno revijo, ki jo listate, na Anito.

DIZAJNER FILMA: Takšne revije tudi pri nas v Ameriki listajo žene, najraje pri frizerju…

ŠOFER: Ste prvič v Evropi, gospod ?

DIZAJNER FILMA: Ne, prvič sem na cesti, ki se vije pred nama. Prvič se peljem skozi Avstrijo.

ŠOFER: Cesta do Garmischa je iz Berlina nekoliko krajša, kakor iz Dunaja, toda na času ne pridobite kaj prida.

DIZAJNER FILMA: Je tukaj zmeraj tako megleno ?

ŠOFER: Ne, ravno.

DIZAJNER FILMA: Megla se vali z vzpetin in hribov. Vsa je mlečna, ja. Nenavadna je njena prosojno bela barva, kakor da bi jo ustvarili filmski tehniki in jo poslali na cesto.

Na oder se prične valiti odrska megla.

ŠOFER: Se vam posreči videti skozi meglo, gospod ?

DIZAJNER FILMA: Tokrat resno !?! (se zasmeje)

ŠOFER: Šofer sem dvajset let. Na teh avstrijskih, nemških in italijanskih cestah.

DIZAJNER FILMA: Avtocestah ?

ŠOFER: Ja, avtocestah. Imate radi kredni papir ?

DIZAJNER FILMA: Kaj če imam rad ?

Zvočna slika je nanašajoča na dogajanje v prometu; skozi režo stranskega avtomobilskega okenca piha in reže Zvok je bolj ali manj prisoten na odru, hrumenje vlačilcev meče sence na oder.

ŠOFER: Star kredni papir, hrapav. Zapreti moram okno, preveč nama piha.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Šum, ki reže, potihne. Na oba udeleženca padajo švigajoče sence avtomobilov.

DIZAJNER FILMA: Zaboga, zaradi tehnike in tehničnih podrobnosti sem tukaj. Kako veste ? Sta s svojim šefom Timmyem Schulzem govorila o namenu mojega obiska ?

ŠOFER: Ne, ravno.

DIZAJNER FILMA: In zakaj ste načeli temo o krednem papirju ?

ŠOFER: Kredni papir ni toaletni papir, čeprav nima kvalitete belega papirja. Vendar je bil svoj čas to nobel papir. Izpadla vam je posetnica, gospod, ta je dokaz, da je kredni papir še zmeraj v rabi… Izvolite !

DIZAJNER FILMA: Oh, hvala, nisem bil pozoren na to drobnarijo.

ŠOFER: Nam navadnim smrtnikom ostanejo drobne stvari, se vam ne zdi ? Ostane spomin na drobnarije. Iz tako drobne stvari sklepam, da ste povezani z nobel stvarmi.

DIZAJNER FILMA: Z nobel stvarmi ? Dizajner sem.

ŠOFER: Sem vedel, da ste nobel gospod. Sami taki hodijo k gospodu Schulzu.

DIZAJNER FILMA: Kakšni ljudje ?

ŠOFER: Sami imenitniki. Pognati bom moral brisalce na vetrobranskem steklu. Megla se je gosto nacedila in voziti velja polžje počasi. Se ne bi ustavila na kakšnem počivališču ?

DIZAJNER FILMA: Popila kavo v bistroju ?

ŠOFER: Glede na razmere lahko to storiva. Tukaj na dovozu do motela *Žejna srna* vas bom odložil…

DIZAJNER FILMA: Se ne peljeva skupaj do motela ?

ŠOFER: Parkirati hočem pri hlodih, pod streho, na gozdarskem parkirišču. Vidite !?!

DIZAJNER FILMA: Vidim utripajoč neonski izvesek, Dobro, dobiva se v bistroju.

ŠOFER: *Žejna srna,* rekel sem vam…

DIZAJNER FILMA: Kako vam je ime ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ŠOFER: Anton Tasch. Odložil vas bom, tukaj.

DIZAJNER FILMA: Dobro, vidiva se v bistroju.

Dizajner filma odide v zaodrje.

Šofer Anton sedi na sedežu in vozi dalje.

Oder počasi zagrne tema.

Četrti prizor

V zaodrju visi velik barski izvesek *Žejna srna,* ki občasno utripa.

V lokalu stoji velik šank s stoli, ta preide, se podaljšuje v senco.

Pogrnjena miza z dvema stoloma, na enem sedi dizajner filma.

Pristopi natakarica.

NATAKARICA: S čim postrežem, gospod ?

DIZAJNER FILMA: Jajca na oko, s šunko, bi šlo ?

NATAKARICA: Nič lažjega. Bi kaj popili ?

DIZAJNER FILMA: Črno kavo in kozarec mineralne vode. Sem zahteven ?

NATAKARICA: Kje pa, niste. Blagor vam, da ste dobili prevoz v tem nehvaležnem vremenu.

DIZAJNER FILMA: Šoferja imam.

NATAKARICA: Res, vi ste izjema. Promet je namreč prepovedan od zjutraj.

DIZAJNER FILMA: Od zjutraj !?!

NATAKARICA: Ste sploh srečali kakšen avtomobil ?

DIZAJNER FILMA: Čakajte, več ali manj je bila cesta prazna. No, vlačilcev in tovornjakov pa je bilo kar nekaj. Kje pa je tukaj gozdarsko parkirišče ?

NATAKARICA: Nobenega parkirišča ni tukaj.

DIZAJNER FILMA: Ste prepričani ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

NATAKARICA: V strežbi sem dvajset let. O nobeni stvari ne morem biti bolj prepričana, kakor o tem, kje so tukaj sanitarije, kje dobiš žeton za juke box, ob kateri uri vstopajo delavci na avtobus in ob kateri uri se vračajo.

DIZAJNER FILMA: Žeton za juke box, ni to malo iz mode ?

NATAKARICA: To šele prihaja v modo, ste pogledali na koledar, moderni časi so.

DIZAJNER FILMA: V letu 2020 so glasbene skrinje, v gostinskih obratih, spet moderne.

NATAKARICA: Ne zabavljajte, gospod. V letu 1975 smo, torej jajce s šunko, črna kava in kozarec mineralne vode. Sem kaj preslišala ?

DIZAJNER FILMA: Ja, kje je tukaj gozdarsko parkirišče, ob hlodih, s pokrito streho ?

NATAKARICA: Po orisu sodeč dvajset kilometrov naprej. Proti Garmischu. Gozdarsko parkirišče je ob gozdni upravi.

DIZAJNER FILMA: Povejte mi še eno stvar: kako ste me videli stopiti v vaš lokal ?

NATAKARICA: Stopili ste sami, kakor da bi vas odložil avtobus. Ob tej uri ga je seveda za pričakovati, čeprav danes nisem slišala odpiranja avtobusnih vrat. Na takšne vsakdanje podobe sem navajena, kadar gre za navaden delovnik.

Natakarica odide. Zvonček na vratih se zatrese, stopi nov gost.

Peti prizor

V lokal stopi nov gost.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GERD HEINZ: Nihče drug ne more biti, kakor popotnik iz Amerike. Dober dan, dizajner, saj vam smem tako reči…

DIZAJNER FILMA: Dober dan, torej je bilo s strani studia dogovorjeno, da se tukaj srečava. Vi ste Timmy Schulz…

GERD HEINZ: Ne, ne, ne, pomota, jaz sem nekdo, ki vas bo peljal k gospodu Schulzu…

DIZAJNER FILMA: Ali ni bila to naloga šoferja Antona, ki ga sedaj ni na spregled ? Koliko razumem sva namenjena v penzion…

GERD HEINZ: V penzion *Alpsko sonce,* seveda. Najin prvi in zadnji namen je priti k gospodu Timmyu Schulzu.

DIZAJNER FILMA: Ali ni bila to naloga šoferja Antona, ki ga sedaj ni na spregled.

NATAKARICA:

Vaša jed, gospod. Boste tudi vi, gospod Heinz, kaj naročili ?

GERD HEINZ: Seveda, običajno.

NATAKARICA: Grenčico in podaljšano kavo ?

GERD HEINZ: Ja, prosim.

DIZAJNER FILMA: Ali so leta 1975 stregli podaljšano ćrno kavo ?

NATAKARICA: Gospod, malo zabavlja, čez nas in to sedaj, ko ni v Ameriki.

DIZAJNER FILMA: Zabavljam ? Poglejta, nejevernika, moj koledar in koledarsko letnico, katero vsi poznamo.

Leto 2020, v tem letu vsi živimo…

GERD HEINZ: Vaš koledarček je iz dobrega sedanjega krednega papirja in se povsem ujema z datumom računa, ki ga je Hildegarda položila na mizo.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Leto 1975. Kaj pa datum letalske vozovnice in datum podaljšanja osebne, vize… Račun iz veleblagovnice…

Dizajner pričenja stresati stvari iz svoje priročne torbice na mizo.

GERD HEINZ: Vse, kar stresate na mizo, se pokriva s časom, ki ga sedaj živimo, z letnico 1975. Ne vidite, na računu piše leto 1975.

DIZAJNER FILMA: Pri zavesti sem, da pripadam času digitalne dobe in povezljivega sveta… Saj me niste dali v časovno karanteno, v kateri bi moral biti pred vami najstnik, ne pa odrasel mož.

Natakarica prinese naročeno in z zanimanjem opazuje prišleka.

NATAKARICA: Dobro je, da ste tukaj, v večnem sedaj. Dober tek, gospod Subutsky…

DIZAJNER FILMA: Vi pa nimate težav z izgovorjavo mojega priimka…

NATAKARICA: Moja mama je Poljakinja. Davno tega sem počitnice preživljala v Sudetih.

DIZAJNER FILMA: Kdaj ? V letu 1975 ? Oh, to pa je prekleto dobro, ta jajca z luštrekom, če se ne motim. Tako poln okus, za razliko od diskontnih praznih jajc ameriških farm.

NATAKARICA: Me veseli, Edvard Subutsky.

Natakarica odide.

DIZAJNER FILMA: Ona ve za moje ime, čeprav me prvič vidi.

GERD HEINZ: V času, ki vlada vesolju, skoraj ne obstaja beseda prvič.

DIZAJNER: Šofer je Anton Tasch, vi pa ste ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GERD HEINZ: Gerd Heinz.

DIZAJNER FILMA: No, gospod Heinz, morala se bova pogovoriti, kam sem prišel in v katerem času sem pravzaprav !?!

GERD HEINZ: Sprostite se, človek, sprostite se, v penzionu *Alpsko sonce* je in bo prostor za sproščenost in zabavo. Za lažjo stran življenja.

DIZAJNER FILMA: Za kaj ? Za lažjo stran življenja ? Sem sem prišel delat, do zabave mi trenutno ni. Kaj imate v rokah ?

GERD HEINZ: Naprstnik ?

DIZAJNER FILMA: Recimo. Svet, ki se sedaj zdi velik in orjaški, ga bo nekoč moč spraviti v en sam naprstnik. In se že nahaja, zakaj vstop v vse čase se odvija ravno sedaj. Sicer pa gospod Schulz naju pričakuje…

GERD HEINZ: Seveda, seveda, samo plačam.

Oder se znajde v kratki odrski temi.

Šesti prizor

Edvard Subutsky in Gerd Heinz se znajdeta na skoraj praznem odru, v obstretu modrine. Obdaja ju zvočna slika oddaljenega prometa. Tresku nihajnih vrat okrepčevalnice *Žejna srna* sledi šum in hrup oddaljenega prometa. Gume tovornjakov in vlačilcev režejo skozi mokro cesto ter donenje vlačilcev in kamionov. Vlačilci hupajo kakor ladje na odprtem morju.

DIZAJNER FILMA: Kaj ne velja prepoved za promet ?

GERD HEINZ: Za vašo leto 2020 vsekakor, v tem času, za leto 1975 pa ne velja še nobena prepoved.

DIZAJNER FILMA: Ne razumem.

GERD HEINZ: Nahajava se v mejnem območju. Na križišču časov. Lahko slišite in čutitite tudi nadih grške Antike, če želite…

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Kaj pomeni to ?

GERD HEINZ: Kaj ?

DIZAJNER FILMA: En zvok je še posebej poudarjen v tem ropotu vsega…

GERD HEINZ: Sliši se zvok brisalcev vetrobranskega stekla. Dežuje. Megleno je. Seveda to je eden izmed zvokov prometa, kaj pa drugega.

DIZAJNER FILMA: Ampak ta zvok je meni še posebej znan…

Ponoven tresk nihajnih vrat okrepčevalnice *Žejna srna,* na odru, v modrini, se znajde natakarica.

NATAKARICA: Gospod, gospod, vaš koledarček, pustili ste ga na mizi…

Natakarica prisope do Edvarda.

Dizajner filma užaljeno stopi nekoliko od nje.

DIZAJNER FILMA: Saj mi koledarček z letnico 2020 tukaj v času vašega prepričanja prav ničesar ne koristi.

NATAKARICA: Ne zabavljajte, gospod, v tem našem letu vsem tiskajo isti koledar. Z letnico 1975. Nasvidenje, gospod Edvard.

Natakarica odide v zaodrje, sliši se tresk vrat okrepčevalnice.

DIZAJNER FILMA: Zvok brisalcev je na vetrobranskem steklu potihnil.

Na odru se pojavi šofer Anton.

ŠOFER: Na začetku ni bilo nobenega prometa, potem pa se je kar usulo. Iz stališča prometa je bolje voziti v letu 2020.

GERD HEINZ: Dobro si opravil svojo nalogo, ko si nekaj časa vozil po cesti v letu 2020.

DIZAJNER FILMA: Vidva se norčujeta iz mene. Vi vsi se norčujete iz mene !

ŠOFER: Zaboga, ne, izognili se boste najhujšemu.

GERD HEINZ: Kar se mene tiče si dobro opravil, Anton. Lahko odideš. O položaju, v katerem se je znašel gospod, bo še čas za pogovor in za vrednotenje.

Šofer odide skozi modrino odra v zaodrje.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GERD HEINZ (nadaljuje): Greva dizajner do praga zimzelenega časa in prostora. Tukaj je namreč vse mejno.

DIZAJNER FILMA: Kako ?

GERD HEINZ: Nič, nič. Stopiva do tistih pritličnih borovcev in macesnov.

Na pano, na zadnji strani odra, padejo sence pritličnih borovcev in macesnov.

DIZAJNER FILMA: Do tistih dreves ? Saj tam ni nobene poti za vnaprej.

GERD HEINZ: Pa je, stopiva do tistih dreves. Dobro držite svojo prtljago, v naju se bo zakadil silovit veter.

Oder za kratek čas zagrne tema. Zvočna slika: zasliši se močan veter, zračni vrtinec, takšen, ki podira drevesa in odkriva strehe. Potem vse potihne. Oglasi se spomladanska ptica, ki poje na ves kljun. Na oder posije veliko svetlobe. Veliko svetlobe z azurnim odtenkom.

Sedmi prizor

Skoraj v zaodrju je položena velika macesnova veja.

GERD HEINZ: Kako ste prestali prehod, Edward ?

DIZAJNER FILMA: Se lahko obrnem nazaj ?

GERD HEINZ: Zakaj se ne bi smeli ? Je kje ovira ?

DIZAJNER FILMA: Še zmeraj so tam drevesa: pritlični borovci in macesni. Mislil sem, da jih je ta vetrolom, ki se je zakadil v naju, odpihnil s koreninami vred.

GERD HEINZ: Toda še zmeraj stojijo. In tudi midva.

DIZAJNER FILMA: Kakšno nebo je tukaj, sinje in azurno. Diši po polnem vonju travnikov in gozdov. Kje pa sta tukaj megla in dež ?

GERD HEINZ: Tudi sam se sprašujem: In kje je tukaj zvok drsečih in cvilečih brisalcev vetrobranskega stekla ?

DIZAJNER FILMA: Da, kam je izginil ves ta promet.

GERD HEINZ: Imate prtljago pri sebi ?

DIZAJNER FILMA: Seveda, ni je odpihnilo.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GERD HEINZ: Tisti penzion, tam spodaj, je *Alpsko sonce.*

DIZAJNER FILMA: Penzion !?! Saj to je pravi dvorec, kakšen penzion.

GERD HEINZ: Pojdiva !

Osmi prizor

Konferenčna dvorana.

Konferenčna dvorana je prostrana in velika. V njej je sivo funkcionarsko pohištvo prejšnjih časov.

TIMMY SCHULZ: Sem bil izčrpen, gospod Edvard ?

DIZAJNER FILMA: Nihče mi ne bi mogel povedati več o klasičnem fotostavku, dizajnu in tiskarski grafiki, kakor vi… Pa vendar…

TIMMY SCHULZ: No, na dan z besedo !?!

DIZAJNER FILMA: Vse to bi se dalo urediti v Ameriki. O tem bi se lahko podučil v Bostonu in Chicagu. Studio pa me, kakor po kakšnem dekretu, pošilja sem…

TIMMY SCHULZ: Videl sem film, pri katerem ste sodelovali, kot glavni dizajner. Macola bojevnikov na avtocesti, nekakšen bojevniški film v slogu heavy metal estetike…

DIZAJNER FILMA: Skromen film kar se tiče proračuna…

TIMMY SCHULZ: Tale pot med nas je le povezana s sedem mestnim številom, z vašim zaslužkom, bodite iskreni, gospod Subutsky.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Izgovorjava mojega priimka vam ne zadaja težav.

TIMMY SCHULZ: Po očetu sem Poljak.

DIZAJNER FILMA: V svetu filma ne gre brez koristi.

TIMMY SCHULZ: Razen, če ne gre za neprofiten neodvisen film.

DIZAJNER FILMA: Ves čas najinega pogovora ste vrteli naprstnik, ki drugače služi pri šivanju tekstila.

TIMMY SCHULZ: Ne gre za navaden naprstnik. Na njegovi notranji steni so nanizani po nadstropjih čipi. Na majhnih čipih pa so shranjene časovno-prostorske razsežnosti…

DIZAJNER FILMA: Torej ste tudi vi globoko v letu 1975 ?

TIMMY SCHULZ: To je leto 1975. Vi pa ste v okrožju tega leta.

DIZAJNER FILMA: Kaj to pomeni ?

TIMMY SCHULZ: Prihajate iz leta 2020.

DIZAJNER FILMA: Ampak to je nemogoče, leta 1975 sem bil otrok. Je to vse skupaj kakšna neslana šala ? Imam zavest o letu 2020, pripadam dogodkom tekočega ljudskega koledarja.

GERD HEINZ: Res !?! Kaj veste nazadnje o času, kateremu pripadate ?

DIZAJNER FILMA: Smešno. Nazadnje sem na letališču, v čakalnici aerodroma, na velikem televizijskem ekranu videl Kitajce z zaščitnimi maskami. Nova bolezen razsaja. Umrljivost je izpostavljena, umrljivost, umrljivost.

GERD HEINZ; Ja, seveda. Poglejte si časopisne naslove iz tega obdobja, z alarmantnimi novicami: »Virus je mutiral. Bolezen se širi hitreje. Agresivnejša oblika novega virusa hitrejša od gripe. Je to sploh gripa ?

DIZAJNER FILMA: Vidim, da imate tudi vi zavest o letu 2020, ker je vse skupaj nateg s to letnico 1975.

TIMMY SCHULZ: Naprstnik nam omogoča vstope v časovno-prostorske razsežnosti. Vse, kar se zgodi, se shrani. Shranjuje pa se tudi tisto, kar se bo zgodilo. Včasih pa lahko kaj preprečimo, kakor v vašem primeru.

DIZAJNER FILMA: Preprečiti – kaj želite preprečiti ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TIMMY SCHULZ: Zdite se nam dragocen. Radi bi vas zadržali v našem času.

DIZAJNER FILMA: Leta 1975 sem bil in sem lahko le otrok, Ničesar drugega. Zame in za vas velja leto 2020.

GERD HEINZ: Uživajte v penzionu *Alpsko sonce.* Vi nas silite k resnim mislim.

DIZAJNER FILMA: Povedal sem že: sem nisem prišel zaradi zabave. Kreatorji dogodkov, mednje sodite tudi vi, pa imate nekakšno oblast nad menoj.

TIMMY SCHULZ: Se res ne morete sprostiti, človek ? V našem skupnem zamrznjenem letu 1975.

DIZAJNER FILMA: Nobenega lagodja ne čutim, kup vprašanj, ki vro v meni.

GERD HEINZ: Poglejte to nebo brez oblaka. Vse to pelje v brezskrbnost.

Vaš mobitel tukaj ne deluje. Vse, kar je obstajalo, sedaj več ne obstaja…

DIZAJNER FILMA: Zakaj ne morem živeti in obstati izključno v letu 2020 ? Zakaj sem tukaj ?

TIMMY SCHULZ: Povedal sem vam, ker vi tako želite. Pripotovali ste, tega ne morete zanikati…

DIZAJNER FILMA: Je moja želja res moja ali pa je vse skupaj naplet usode ? Dejali ste tudi, da se vam zdim dragocen, za neko nalogo…

TIMMY SCHULZ: Obvarovati vas hočemo, pri tem pa nam šepeta usoda.

DIZAJNER FILMA: Kaj vam šepeta ?

GERD HEINZ: Tega, da bi bili smrtna žrtev korona virusa.

TIMMY SCHULZ: Tega, da bi se vaše življenje, polno ustvarjalnega zanosa končalo na oddelku intenzivne nege.

DIZAJNER FILMA: In do tega vas peljejo podatki, ki so na notranji strani tega vašega naprstnika, ki je pravzaprav koristen samo šiviljam.

GERD HEINZ: Šiviljam usode, vsekakor.

TIMMY SCHULZ: Omogoča nam vstop v vse čase in to sedaj. Vsi časi so nam na voljo in to prav sedaj.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Kdo vam je dal to mehanično napravo, da odloča o nemehaničnih stvareh ?

TIMMY SCHULZ: Ne gre za mehaniko, ne gre za fiziko. Poleg matematike in fizike je še nekaj. Nekaj, kar je skoraj fizika, pa to ni. Nekaj, kar ima naravo matematike, pa tudi matematika preprosto spet ni.

DIZAJNER FILMA: Preprosto, vi nakladate za tiste nizko proračunske znanstveno-fantastične filme.

GERD HEINZ: Za katere ste do sedaj vi delali dizajn, sedaj pa se vam obeta nova priložnost. Velik film.

TIMMY SCHULZ: In priložnost, da ste skupaj z nami zamrznjeni v letu 1975.

GERD HEINZ: Vsi ostali zgodovinski poteki dogodkov so izključeni.

DIZAJNER FILMA: Ampak naprstnik ima videz šiviljskega naprstnika.

GERD HEINZ: Res, zgolj samo videz.

DIZAJNER FILMA: Telefonirati moram svoji ženi.

GERD HEINZ: Kar izvolite ! Telefon je za vogalom konferenčne dvorane, vgrajen je v tram, ki podpira strop.

Dizajner filma zapusti oder in gre v zaodrje. Njegovi koraki v improvizirani konferenčni dvorani odmevajo s podvojeno močjo.

Deveti prizor

Velik pokončni tram iz kartona sredi odra. Na njem je vgrajena starinska telefonska govorilnica z aluminijasto pregrado.

Edvard zavrti dvanajst krat številčnico. Signal zvonenja preide v povezavo.

ELIZABETA: Si to ti, Edvard ?

DIZAJNER FILMA: Seveda sem to jaz, kdo pa drug.

ELIZABETA: Dolgo se nisi oglasil, kaj je bilo na stvari, da se nisi ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIZAJNER FILMA: Namestitev v penzion *Alpsko sonce*. To mi je vzelo kar precej časa.

ELIZABETA: Kdaj se vrneš, mogoče že veš !?!

DIZAJNER FILMA: Tukaj mi dopovedujejo, da živiva v dveh ločenih časih.

ELIZABETA: Poslušaj, Edvard, čas bo za svet čedalje bolj eden sam. Virus je mutiral. Si videl posnetke iz Italije ? Sploh slediš Evropi, v katero si pripotoval ?

DIZAJNER FILMA: V penzionu *Alpsko sonce* mi dopovedujejo, da sem v letu 1975.

ELIZABETA: Že mogoče, da je tam imenitno, vendar ne bo dolgo več. Kdaj se vrneš ? Svet zapira meje. Virus bo slej ko prej razsajal tudi pri vas. Pridi domov.

DIZAJNER FILMA: Elizabeta !?! Elizabeta ! Elizabeta !

Signal se prekine. Povezava je prekinjena. Na odru odmeva glasen telefonski tutu.

Deseti prizor

Dizajner filma Edvard se vrne v konferenčno dvorano.

DIZAJNER FILMA:

Lahko sem se pogovarjal s svojo ženo Elizabeto. Torej smo vsi skupaj v letu 2020.

GERD HEINZ: Pogovor je neke vrste privilegij, ki…

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TIMMY SCHULZ: ki ne bo trajal dolgo.

DIZAJNER FILMA: Kaj mi grozite ?

GERD HEINZ: Nasprotno. Človek vedno lahko izbira med dvema odločitvama.

DIZAJNER FILMA: Še zmeraj vrtite naprstnik, tokrat hitreje in bolj vročično.

TIMMY SCHULZ: Naprstnik ponuja povezavo z vsem, kar se je na svetu zgodilo.

DIZAJNER FILMA: Že spet nakladate ! Med snegom, ki je skopnel in med snegom, ki bo zapadel ni povezave, če pa že je, potem je to kršenje naravnih zakonov na celi črti.

GERD HEINZ: Se resnično nočete sprostiti v nekoliko lagodnejšem obdobju ?

DIZAJNER FILMA: Krasno, lahko pokličeš iz leta 1975 v leto 2020, krasno, lahko pobegneš… Kaj sem rekel – lahko pobegneš. In iz leta 2020 lahko pokličeš leto 1975.

TIMMY SCHULZ: Dejali ste*: lahko pobegneš…*

DIZAJNER FILMA:

Sta se tudi vidva izognila nečemu, da sta danes tukaj ? Je bila tudi za vaju predvidena infekcijska klinika ?

GERD HEINZ: Samo midva ? Zakaj ne trije ?

DIZAJNER FILMA: Kaj imata za bregom ?

TIMMY SCHULZ: Nič.

GERD HEINZ: Za pogovor in dogovor sva izbrala primerno in varno leto 1975.

TIMMY SCHULZ: Gospod Edvard, zgodovina nas zmeraj zlorablja. Prevari se ne izogneš. V našem primeru pa hudi bolezni. Niste nič veseli, da ste tukaj ?

DIZAJNER FILMA: Ne.

GERD HEINZ: Mogoče boste čez nekaj dni pogledali življenje tukaj drugače.

DIZAJNER FILMA: Čez nekaj dni ? Odpotovati hočem sedaj in zdaj.

GERD HEINZ: V tem primeru vas moram posvariti.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TIMMY SCHULZ: Ne bo narobe, če to zdaj slišite, da ne boste rekli, da niste bili opozorjeni.

DIZAJNER FILMA: Vedel sem, da se za vsem tem elegantnim govorjenjem skriva grožnja. Nekaj, kar lahko napade človeka.

GERD HEINZ: Ko boste prestopili prag pritličnih dreves, prag vetroloma, ne bo za vas tako, kakor je bilo, preden ste prišli sem. Postarali se boste v nekaj dneh ali pa se vas bo lotila nova bolezen.

DIZAJNER FILMA: S takšno gotovostjo govorite o mojem življenju. Na vaše vedeževalske besede, gospod Heinz, ne dam veliko…

TIMMY SCHULZ: Davno tega so čarovniki s pomočjo naprstnika pripeljali njim potrebne ljudi v Tibet. Nekateri so se temu nenavadnemu dejanju uprli in vrnili. Vrnitev je bila slaba poteza; bolje bi bilo, če bi ostali. Na ta način se izpostavljate veliki nevarnosti.

DIZAJNER FILMA: In ta himalajski sindrom čaka mene, če zapustim ta brezskrbni penzion. Čaka me hitro staranje ali infekcijska klinika, zaradi neke gripe. Lepa prihodnost, vsekakor. Naj vam verjamem…

GERD HEINZ: Obzirno sva vas posvarila. Ne gre za gripo, v letu 2020 vas ne čaka okužba z eno izmed variant gripe.

DIZAJNER FILMA: Vaše napovedi ne morem resno jemati.

TIMMY SCHULZ: Gostoljublje ostaja, sprejmite našo vljudnostno gesto, kajti poznamo pregibe v vaši knjigi življenja.

DIZAJNER FILMA: Poznate pregibe v moji knjigi življenja !?! Zelo sta prijazna, ampak danes se skozi zaigrano prijaznost nadzoruje ljudi.

GERD HEINZ: Kam odhajate ?

DIZAJNER FILMA: Odhajam. O filmu se bomo do konca pogovorili na telefonski liniji Amerika Evropa.

TIMMY SCHULZ: Nacionalne meje se zapirajo. Ne vem, če boste še ujeli kakšno letalo za Ameriko.

DIZAJNER FILMA: To je sedaj moja skrb, resnično moja skrb.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

GERD HEINZ: Preden zapustite naše letovišče, se ozrite na brezskrbne in vesele ljudi. Takšno spočitost in ohranjenost zlepa ne boste več videli. Vsi ti ljudje v azurni sinjini bazenov.

TIMMY SCHULZ: Še nekaj, sedaj si premislite. Na našo skupno srečo si premislite, kajti…

GERD HEINZ: kajti kasneje bo prepozno. Vrnitev ne bo več mogoča.

DIZAJNER FILMA: Leto 1975 ? Imejte svojo iluzionistično privatno zabavo, da so se koledarji v tem gostišču nehali in pristali v letu 1975.

(samemu sebi polglasno)

GERD HEINZ: Ste kaj rekli, gospod ?

DIZAJNER FILMA: Ne, ne, nič, nič… Nasvidenje. (izumetničeno)

TIMMY SCHULZ: Nasvidenje.

Enajsti prizor

Ozek z neonsko svetlobo obsijan hodnik, ki vodi do zaodrja. Na koncu hodnika so vrata. Elizabeta se pojavi na hodniku le toliko, da ji svetloba obsije obraz, vse ostalo njeno telo je le silhueta, senčni obris.

ELIZABETA: Kaj gledaš nepremično v vrata, taci, kaj se je zgodilo ? Strašiš me, vsaj zalajaj.

Na vratih pozvoni. Elizabeta steče do vrat, da njeni natikači živčno odmevajo po ozkem hodniku. Odpre vrata. Na vratih je bolničar.

BOLNIČAR: Stanovanje Subotsky ?

ELIZABETA: Ja ? Kaj se je zgodilo ? Kdo ste vi ?

BOLNIČAR: Sem bolničar Tim iz mestne bolnišnice. Edvard Subutsky se je zgrudil na letališču. Ker je imel težave z dihanjem, smo ga takoj prepeljali v bolnišnico. Test je takoj pokazal, da ima…

ELIZABETA: Koronavirus. Je še živ ?

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BOLNIČAR: Seveda je, na infekcijski kliniki smo ga dali na intenzivno nego.

ELIZABETA: Moram ga videti…

Elizabeta se želi zagnati skozi vrata, vendar se zaleti v bolničarja.

BOLNIČAR: Ne, ne, ne bo šlo. Gospa, sladki Jezus, kako ste agresivni, ne bo šlo… Prinesel sem dokumente, da preveriva identifikacijo do konca.

ELIZABETA (zgroženo): Kaj ni on ?

BOLNIČAR: Fotografija in njegov izraz na obrazu se nista povsem ujemala. Moramo preveriti.

ELIZABETA: Njegov obraz, kaj je z njegovim obrazom ?

BOLNIČAR: Ne vem, kaj je prestal v Evropi. Toda, upadel je in v obraz neprepoznaven.

ELIZABETA: Pojdite mi s poti, moram ga videti.

BOLNIČAR: Ostanite tukaj. Doma.

ELIZABETA: Vsi tulijo: ostanite doma. Ostanite doma. Moram ga videti, zaboga.

BOLNIČAR: Pričela je veljati prepoved zbiranja prebivalstva na javnih mestih.

ELIZABETA; Ali bo kaj več svetlobe posijalo v tem jebenem letu ?

Šele sedaj se oglasi prediren pasji laježž, ki se samo še stopnjuje. Ponovno se oglasi hrumenje vlačilcev na cesti. Tresk nihajnih vrat, zvok brisalcev avtomobila. Zven visokih pet preide v zven natikačev. Zvočna slika je močnejša, toda svetloba na odru postaja vse slabša. Oder počasi tone v mrak.

Dvanajsti prizor

Popolna tema na odru, v katero zasije azurno modra svetloba. Slišimo off glasove. Tri postave v modrem somraku.

GERD HEINZ: Ne, ni pomota. Datum na vozovnici je čisto pravilen. Stopite naprej, gospod Stanislawski, vse lahko pojasnimo.

STANISLAWSKI: Tukaj pa nimate težav z izgovorjavo slovanskih priimkov.

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TIMMY SCHULZ: Seveda ne, mi smo del dobre stare Evrope. Ste dobro potovali ?

STANISLAWSKI: Kje pa je šofer Anton ? Kar izgubil se je !?!

GERD HEINZ: Šofer naj ne bo več vaša skrb. Gotovo se bosta še srečala.

TIMMY SCHULZ: Ste dobro prestali vetrolom ?

STANISLAWSKI: Mislil sem, da me bo odpihnilo, ampak sem se obdržal.

GERD HEINZ: Vendar vas ni… (strupeno sladek glas)

STANISLAWSKI: Ne, ni me odpihnilo. Torej… gospod Schulz, jaz sem vaš novi dizajner filma.

GERD HEINZ: Naj vam bo udobno.

STANISLAWSKI: Hvala. Kako razposajeno je ob bazenu.

GERD HEINZ: Bazenih.

STANISLAWSKI: Kaj jih je več ?

TIMMY SCHULZ: Gospod Stanislawski, prišli ste v največje letovišče, kar ste jih do sedaj videli.

STANISLAWSKI: Tako brezskrbnih ljudi že dolgo nisem videl.

TIMMY SCHULZ: So v pravi časovni karanteni, obvarovani pred vsem, kar bi jih lahko doletelo.

STANISLAWSKI: Časovna karantena ? Sem na pravem mestu ?

GERD HEINZ: Seveda ste na pravem mestu, ne smete dvomiti o svoji misiji.

STANISLAWSKI: Čemu si zaslužim takšno razvajanje, gospod…

GERD HEINZ: Recite mi Gerd.

STANISLAWSKI: Gerd, lepo je videti toliko brezskrbnih ljudi. Ali vsi delajo pri tem filmu ?

GERD HEINZ: Ja, vsi delajo za ta film.

STANISLAWSKI: So že v kostumih, garderobi, oprostite, izgledajo staromodno oblečeni. Tako je bila oblečena moja mama, kmalu po porodu…

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TIMMY SCHULZ: Preveč sprašujete, to je mesto za sprostitev, preden se lotimo posla.

STANISLAWSKI: Bil sem deklica za vse, pri tistih nizko proračunskih filmih, saj razumete ?

TIMMY SCHULZ: To je sedaj preteklost, nič več ne bo kurirskih poslov, vlog statista, dizajna s skromnimi sredstvi…

STANISLAWSKI: S čim si zaslužim vašo pozornost, gospod…

TIMMY SCHULZ: Recite mi Timmy, no, najboljši prijatelji mi rečejo Tim.

STANISLAWSKI: Nisem vaš najboljši prijatelj…

TIMMY SCHULZ: Ne postavljajte ovir, ste na najboljši možni poti, da se tukaj zbližate z vsemi, kakor je prav. Tudi z menoj.

STANISLAWSKI: Nisem še čisto sproščen. Ko sem odhajal, sem slišal poročila na prenosnem tranzistorju. Epidemija terja prve žrtve…

GERD HEINZ: Bodite pozorni tukaj ni kihanja in kašljanja, prisluhnite, spodaj pri bazenih ni znakov obolenj.

STANISLAWSKI: Se mi je naposled nasmehnila sreča po vseh tistih bedastih filmih.

GERD HEINZ: Sreči se reče fortuna, velika in mala sreča, vi imate veliko srečo.

STANISLAWSKI: Enkrat v življenju.

GERD HEINZ: Enkrat v življenju in to pri nas. Pravi človek ste za nas, gospod…

STANISLAWSKI: Ralf Stanislawski, recite mi Ralf. Gerd, imate kakšne kopalke moje velikosti oziroma kje bi jih lahko dobil ?

GERD HEINZ: Najmanjša težava. Vam se ne mudi, vidim.

STANISLAWSKI: Ne grem v center okužb. Ne grem med tiste mladeniče s hudiji, med tiste kapucarje, ki postajajo pred ambulanto in čakajo na izvide, neskončno dolgo čakajo. Nikogar ne nadlegujejo, nikogar pozdravljajo, samo čakajo, čakajo.. S tistimi kapucami pogreznjeni v svoj telefon.

GERD HEINZ: Dobro razmišljaš, Ralf, tukaj si varen…

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

STANISLAWSKI: Gerd, lahko vidim pogodbo ?

GERD HEINZ: Naj te ne moti letnica 1975, tukaj je to resnična letnica. Vem, to je svet visokih zahtev, vendar ni nedosegljiv.

STANISLAWSKI: Nič me ne moti, rad bi ostal tukaj in preživel. Veste, nisem še čisto sproščen… Misel na kapucarje s pozitivnimi izvidi me bega.

K o n e c

© Primož Vresnik
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.